

רְבָון הַעוֹלָמִים אַתָּה צִוְּרֵנוּ לְהַקְרִיב קָרְבֵן הַתְּמִיד בָּמוּעָדוֹ וְלֹהִיּוֹת כְּהָנִים בַּעֲבוֹדָתֶם וּלוֹיִם בְּרוֹכָנֶם וַיִּשְׂרָאֵל בָּמְעָמָדָם וְעַתָּה בְּעָנוֹתָנֶנוּ חַרְב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְטַל הַתְּמִיד וְאַזְנֵן לֹא כָּהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֹוי בְּרוֹכָנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בָּמְעָמָדוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֲנַשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתָנֶנוּ לְבִן יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתָנֶנוּ שִׁיחָא שִׁיחָ שְׁפָתָוֹתָנֶנוּ חַשּׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַחֵה לִפְנֵיהֶن קָרְב קָרְבֵן הַתְּמִיד בָּמוּעָדוֹ וּמְמֻחָט עַל מְעָמָדוֹ

ז' כבר והזכיר לך מה סוד הקרבתים לפניו (א) וכBOR ריע בתוכך פרשת כרכבת בחנים אחר ריבת תורה קורת פרשת התמיד ויש גונגן לומר אחריה סדר הבעלכה שפה ריבת (ב) שיח נסחנה (ג) אמי סדר סדר המערלה שפה ריבת ואליאן ריבת שאלו (ד) מערלה ברוח (ה) קורת לטבעה ריבת שנייה (ו) קורת לטהור שמי גורי עזים סדרור שי גורי עזים קודם לדישון מובת העניין ריבת ראשון מובת הבניין ריבת להבטחת החסן נרות והבטחה (ז) קודם לדם תמד (ז) ועם חסיד קודם לחטבות שת נרות והבטחה שני (ז) קודם לקטורת וטרטה (ט) קודם לאברים ואברים קודם (ט) למונחה ומונחה לחביבת חביבת (ט) לנכים וגופים קודם ליטפסון ומושפען קודמיין לזכין וכובין גורבן לחטבי של הריברים שנאמור והרטיר עליה חיליב השדים עליה החלם כל הריבנות ריבם (ט) וטוב לומר אחר זה ריבן העולמים ארתה צויתנו להריב ריבון התמיד במועדו ולזיות כתובם בעבורם ולזים ריבונים יושב אל במעורר ויא לוי ברכובו ולא יושב אל בנט הטענה ובטל התמיד ואנן לוט בון בעבורו ולא ייא לוי ברכובו ולא יושב אל במעורר ואחת אכזרות ותשפחה פירם שפתינו לך יה' בלאך ?
שיהה זה והשוכן ווקובל לבניין באלו קרב התמיד במעורו ועבורה עלי עלי עבורה ואם אין יכול לאבומו מאי מז'הא עם האבורה טב הויא שירק'א בפרט התמיד לבויא ואבר אוות (ט) ואנן להוציא אם יקרא פרשת התמיד שניית עם הגבור ולזרוא דבלתא יכון בקדראה טניה בקדרא בתורה . ושבכת סופין וטום השבת שני כבשים וגוי ונחנן באשכנז לירק'ה ברא' ובראי' הרשיטים וכעל תמןין השיב על הנטנה: בפני שאן נבן להחזר ריבן מוסוף עם טרד של שח' ואמו קשה שפוקף ומנו כל חום :
ב' וממה שקרין צוית התמיד על פה ובצפוי רשותה (ט) אעג' ריד'ל ריבושים שביבת א' אמת רדא' לאנורים על פה

כ' א' ב' ג' ה' ז' (ט' ב' ב')

רְבָון הַעוֹלָמִים אַתָּה צִוְּרֵנוּ לְהַקְרִיב קָרְבֵן הַתְּמִיד בָּמוּעָדוֹ וְלֹהִיּוֹת כְּהָנִים בַּעֲבוֹדָתֶם וּלוֹיִם בְּרוֹכָנֶם וַיִּשְׂרָאֵל בָּמְעָמָדָם וְעַתָּה בְּעָנוֹתָנֶנוּ חַרְב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְטַל הַתְּמִיד וְאַזְנֵן לֹא כָּהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֹוי בְּרוֹכָנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בָּמְעָמָדוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֲנַשְׁלָמָה גַּנְשָׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתָנֶנוּ לְכָן יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵיכָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתָנֶנוּ שִׁיחָא שִׁיחָ שְׁפָתָוֹתָנֶנוּ חַשּׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַחֵה לִפְנֵיהֶן בָּאַלְוָה קָרְבֵן הַתְּמִיד בָּמוּעָדוֹ וּעֲבָדָנוּ עַל-מְעָמָדוֹ בְּכָהָה שְׁגָאָמָר גַּנְשָׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתָנֶנוּ וְגַאֲמָר וְשַׁתְּתֵת אָתָּה עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפָנָה לִפְנֵיכִי יְהִי וּרְקֵב בְּנֵי אַחֲרֵן הַפְּנִינִים אֲתִידָמָו עַל-הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב : וְגַאֲמָר וְאַתָּה תְּהִרְאֵה לְעֵלה לְפִנְהָה וְלִרְבְּאָת וְלִאָזְעָם וְלִפְלָאָים וְלִזְבָּח הַשְּׁלָמִים :

רְבָון הַעוֹלָמִים אַתָּה צִוְּתָנוּ רַהַקְרִיב קָרְבֵן הַתְּמִיד בָּמוּעָדוֹ וְלֹהִיּוֹת כְּהָנִים בַּעֲבוֹדָתֶם וּלוֹיִם בְּרוֹכָנֶם וַיִּשְׂרָאֵל בָּמְעָמָדָם וְעַתָּה בְּעָנוֹתָנֶנוּ חַרְב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְטַל הַתְּמִיד וְאַזְנֵן לֹא כָּהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֹוי בְּרוֹכָנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בָּמְעָמָדוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֲנַשְׁלָמָה גַּנְשָׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתָנֶנוּ לְכָן יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵיכָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתָנֶנוּ שִׁיחָא שִׁיחָ שְׁפָתָוֹתָנֶנוּ חַשּׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַחֵה לִפְנֵיהֶן בָּאַלְוָה קָרְבֵן הַתְּמִיד בָּמוּעָדוֹ וּבְמַקּוֹמוֹ וּבְדַלְכָתוֹ:

ב' פ' ג' ג' ז' ג' →

(1)

בן העולמים. אתה צויתנו להזכיר קרבן התמיד במנעדו. ולהיות כהנים בעבודתם ולרים בדוכנות ירושאל במנעדם. ועתה בעונתינו חרב בית המקדש ובוטל התמיד. ואין לנו לא כהן לעבודתו. ולא└י בדוכנו ולא└י ירושאל במועדנו. ואתה אמרת ונשלה פדים שפתיינו. لكن יי' רצון מלפנייך "אלחינו ואלהינו אבונינו. שתהא אמירה זו חשובה ומקובלת ומרוציה לפניך. אבל ערכנו המערכת גורלה ומערכה שנייה של קטרות. וכאיילו סדרנו שני גורדי עזים. וכאיילו קיימנו מצות דישון מזכה הפנימי. וכאיילו הקרבנו קרבן התמיד במנעדו. וכאיילו קיימנו מצות הטבת המש נרות. וממצות הקטורת בזמננו. וממצות הטבת שתי נרות והקרבת המוספין) (שבה ובוכלי לבוננו) (בשלש ובלש ובאל הקרבנו עלות ראהה ושלמי חגנה) ואחרך ייחיל ייזיה חשב' וכו'. ובשבב יט כפוד לא יאמיר רק "עללה". וכאיילו הקרבנו כל ישראל ואני בכללם. כל מי שנתחייב חטאות ואשימים. וקרבנותם וביהם ובותיהם וילדיות. ועולות חובה. וקרבנות תודה ולחמה. שנתחייבם בס כל אחד מאיתנו עמרק בית ישראל. וכאיילו הקרבנו בגין נורבה עלות ושלמים ותודות ולחותם ונכחחים נסכדים. ומנהות ונסיטם הבאים בדרכה בפני עצמן (כבר פה חול המועד פה לא יאמר לא תזרום חוב ולא חודה. רק) וכאיילו הקרבנו בכורי בהםת טהורה ומעשר בהמה טהורה. וייזיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך. וכאיילו הקרבנו הקרבנות האלו בבית המקדש. כשההוא פל מכנו. ובכהנים כשווים וככלים כשוים בדוכנן. וכאיילו עמדנו פל מעמדו. כמו שנאמר שהחט אותו על ייך המזבח צפנה לפניך. וזרקנו בני אהרן הכהנים את זרוי כל המזבח סביב. ונאמר זאת התורה לעלה למזבח להנאה ולאלעומ ולבלאים ולזבח השלמים:

ר' בון שא' טעם אורה אמרתך לזרקיך גרבן תחפץ בטעמו הנטורת בומו
הנטורת בומו וליהות מרים בפבדון היהם ברוכן ישראל בטעמו
ופתת בולוניה תרב בית תפארת ובעל תפארת והנטורה אין לך לא בזע
בפברתו ולא בדרכו ולא יישראלי בטעמו ואלה אמרת גשלמה פרש
שפטתנו לך ידי רצון מלנץ היה אלני ולא נא אבותינו שתורה אמרה צ
השנה ומכללה ומרוחה ? ניד באז זתקת גרבן תחפץ בטעמו הנטורה
הנטורה בומו ואחריו נטורה בטעמו :

רָבֹן הַעוֹלָמִים אַתָּה צִוְּתָנוּ לְקָרֵיב קָרְבֵּן הַתְּמִיד בָּמוּעַד. וְלְהַקְטָר
הַקְטָרָה בָּזֶםֶת וְלְהִזְוֹת הַפְּנִינִים בַּעֲבוּדָתָם וְלִוְיָם בְּדִיקָתָם וְיִשְׂרָאֵל
בַּמְעֻמְרָם וְעַתָּה בַּעֲנוּתָנִינוּ תְּרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבַטֵּל הַתְּמִיד וְהַקְטָרָה
לֹא בָּהּן בַּעֲבוּדָתוֹ וְלֹא לְרִי בְּדִיכָנוֹ. וְלֹא יִשְׂרָאֵל בַּמְעֻמְדוֹ לְכָן יְהִי רָצֵן מַלְפִינָד
יְהָוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיָּאָשֵׁיחַ שְׁפָתֹתָנִינוּ חַשּׁוב וּמְקַבֵּל לְפִנֵּיךְ בְּאָלוֹ
הַקְרֵבָנוּ קָרְבֵּן הַתְּמִיד בָּמוּעַד וּעֲמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ וְהַקְטָרָנוּ הַקְטָרָה בָּזֶםֶת.
בָּמָה שָׁנָאָמַרְוּ וּנְשִׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתִינוּ: וּנְאָמַרְוּ זֹאת הַתּוֹרָה לְעֵלה לְמִנְחָה
וְלְחַטָּאת וְלְאַשְׁם וּלְפָלָאִים וּלְבַחַת הַשְּׁלָטִים:

